सद्यः क्षिणोत्यन्वहमेधती सती यथा पदाङ्गुष्ठविनिःसृता सरित् ॥ ३० ॥

विनिर्धुताशेषमनोमलः पुमानसङ्गविज्ञानविशेषवीर्यवान् ।

यदङ्घ्रिमूले कृतकेतनः पुनर्न संसृतिं क्लेशवहां प्रपद्यते ॥ ३१ ॥

तमेव यूयं भजतात्मवृत्तिभिर्मनोवचःकायगुणैः स्वकर्मभिः ।

अमायिनः कामदुघाङ्घ्रिपङ्कजं यथाधिकारावसितार्थसिद्धयः ॥ ३२ ॥

असाविहानेकगुणो ऽगुणो ऽध्वरः पृथग्विधद्रव्यगुणक्रियोक्तिभिः ।

संपद्यते ऽर्थाशयलिङ्गनामभिर्विशुद्धविज्ञानघनः स्वरूपतः ॥ ३३ ॥

प्रधानकालाशयधर्मसंग्रहे शरीर एष प्रतिपद्य चेतनां ।

क्रियाफलत्वेन विभुर्विभाव्यते यथानलो दारुषु तद्गुणात्मकः ॥ ३४ ॥

अहो ममामी वितरत्यनुग्रहं हरिं गुरुं यज्ञभुजामधीश्वरं ।

स्वधर्मयोगेन यजन्ति मामका निरन्तरं क्षोणितले दृढव्रताः ॥ ३५ ॥

मा जातु तेजः प्रभवेन्महर्द्धिभिस्तितिक्षया तपसा विद्यया च ।

देदीप्यमाने ऽजितदेवतानां कुले स्वयं राजकुलाद्द्विजानां ॥ ३६ ॥

ब्रह्मण्यदेवः पुरुषः पुरातनो नित्यं हरिर्यच्चरणाभिवन्दनात् ।

अवाप लक्ष्मीमनपायिनीं यशो जगत्पवित्रं च महत्तमाग्रणीः ॥ ३७ ॥

यत्सेवयाशेषगुहाशयः स्वराड्विप्रप्रियस्तुष्यति काममीश्वरः ।

तदेव तद्धर्मपरैर्विनीतैः सर्वात्मना ब्रह्मकुलं निषेव्यतां ॥ ३८ ॥

पुमाँल्लभेतानतिवेलमात्मनः प्रसीदतो ऽत्यन्तशमं स्वतः स्वयं ।

यन्नित्यसंबन्धनिषेवया ततः परं किमत्रास्ति मुखं हविर्भुजां ॥ ३९ ॥

अश्नात्यनन्तः खलु तत्त्वकोविदैः श्रद्धाहुतं यन्मुख इज्यनामभिः ।

न वै तथा चेतनया वहिष्कृते हुताशने पारमहंस्यपर्यगुः ॥ ४० ॥

यद्ब्रह्म नित्यं विरजं सनातनं श्रद्धातपोमङ्गलमौनसंयमैः ।